

Ф. Грегоровиус пише: „В двора на Теодора II живял известният византиец Георги Гемист (Плетон), възкръснал античен елин... голям почитател на древните богове“ [195], с. 308–309. Както ни съобщават историците, именно по онова време почва да се налага „елинската идея“, която призовава средновековните гърци да се обединят против завоевателите османци=атамани [195].

По-нататък: „Доста потискаща е... в Атина и изобщо в Елада... липсата на местни летописци. Византийските хроникьори не са удостоили с вниманието си историческия живот на елините, затова само от последните можем да търсим сведения“ [195], с. 326.

После се изяснява, че написването на „античната“ гръцка история започва във Флоренция през уж XIV в. „Строци и Медичи... като меценати подкрепят с богатството си... изучаването на гръцката литература... Козимо решава да възстанови Платоновата академия в Арно“ [195], с. 330. Начело с ПЛЕТОН, двойника на „античния“ Платон не само с името си, но и с дейността си, вж. глава 1. Смята се, че именно от Флоренция тръгва разпространението на „античната“ гръцка литература из Европа [195].

5. 3. НАЧАЛОТО НА АРХЕОЛОГИЯТА В АТИНА И ГЪРЦИЯ Е ПОСТАВЕНО СРАВНИТЕЛНО НЕОТДАВНА

Началото на археологията в Атина е поставено през 1447 г., тоест през XV в.! До нас не са стигнали никакви сведения преди това „начало“. През XV в. в града пристига Кириак от Анкона. Днес го наричат и с името Чириако Пициоколи [198], с. 14. Той е първият, който „въвежда света на атинските развалини в областта на западната наука... Затова заема там почетно място“ [195], с. 331. Той прави ПЪРВИЯ каталог с надписи и местни названия на паметници. **НО ТЕЗИ ДОКУМЕНТИ ИЗЧЕЗВАТ** [195], с. 339. Съвременните историци знаят за данните на Кириак **САМО ОТ ПЕРЕКАЗИТЕ НА ПО-КЪСНИТЕ АВТОРИ ОТ XV–XVII В.** „Бележките му (на Кириак – А. Ф.) вероятно **СА ИЗГОРЯЛИ ПО ВРЕМЕ НА ПОЖАРА** през 1514 г., запазил се е един фрагмент, написан от него“ [198], с. 14.

Ф. Грегоровиус съобщава следното: „С течение на времето първоначалните названия на повечето антични атински паметници, от които са останали само развалини, **СА ЗАБРАВЕНИ**... любителите на древността проявяват фантазия... опитват се да ги свържат с имената на изтъкнати мъже от миналото“ [195], с. 340–342.